

D E C I Z I E

în numele Legii

19 aprilie 2016

or. Cahul

Colegiul judiciar al Curții de Apel Cahul

în componența:

președintele ședinței de judecată V. M.,

judecătorii E. D. și N. V.,

cu grefierii A. B., M. B.

cu participarea:

procurorului V. S.,

inculpatului S. Ț.,

apărătorului avocat A. I.,

reprezentantului părții vătămate Ministerul Finanțelor, S. S.,

interpretului L. M.,

a judecat în ședință publică apelul declarat de procurorul în Procuratura raionului Taraclia, V.T., și apelul declarat de inculpatul xxxxxxxxxxxx, împotriva sentinței Judecătoriei Taraclia din 30 aprilie 2015, pronunțată în cauza penală în privința inculpatului:

xxxxxxxxxxxxx, născut la xxxxxxxxxxxx, cetățean al R.Moldova, originar și locuitor al or.xxxxxxxxxx, domiciliat pe str.xxxxxxxxxx, nr.xx, cu studii superioare, căsătorit, angajat la întreprinderea „xxxxxxxxxx”, fără antecedente penale,

învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.328 alin.(3) lit.d) Cod penal,-

Procedura de citare legal executată.

Procurorul s-a pronunțat pentru admiterea propriului apel și a solicitat respingerea apelului inculpatului.

Inculpatul și avocatul său au pledat pentru admiterea propriului apel și respingerea apelului procurorului.

Cauza a fost examinată în instanța de fond în termen de la 15.05.2014 până la 30.04.2015, și în instanța de apel în termen de la 28.05.2015 până la 19.04.2016.

Asupra apelului, în baza materialelor din dosar și argumentelor prezentate în ședință, colegiul judiciar,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Taraclia din 30 aprilie 2015 s-a hotărât:

- se recunoaște xxxxxxxxxxxx vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.328alin.(3) lit.d) Cod penal, și a-i stabili pedeapsa, cu aplicarea art.79 Cod penal, în formă de închisoare pe termen de 5 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții cu caracter administrativ de dispoziție și organizatorico-economic pe un termen de 5 ani;
- conform art.90 Cod penal, a suspenda condiționat executarea pedepsei în privința lui xxxxxxxxxxxx, cu stabilirea termenului de probă de 4 ani;
- corpurile delictive: documente anexate a le păstra la materialele cauzei;
- acțiunea civilă înaintată de Ministerul Finanțelor, privind încasarea de la xxxxxxxxxxxx a prejudiciul material cauzat prin infracțiune, se admite în principiu, lăsând soluționarea chestiunii cu privire la cuantumul despăgubirilor în ordinea procedurii civile;
- măsura preventivă obligațiunea de a nu părăsi localitatea, aplicată în privința lui xxxxxxxxxxxx, a o menține până la intrarea în vigoare a sentinței.

Cauza a fost examinată de instanța de fond cu participarea inculpatului xxxxxxxxxxxx, în procedura generală.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut ca fiind constatate următoarele circumstanțe de fapt:

xxxxxxxxxxxxx, fiind numit prin ordinul Ministrului Finanțelor nr.xx-c din xxxxxxxxxxxx în funcția de șef al Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Taraclia, fiind în conformitate cu art.123 Cod penal persoană publică cu funcție de răspundere, căreia într-o instituție de stat i se acordă anumite drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor autorității publice, acțiunilor administrative de dispoziție și organizatorico-economice, în obligațiunile de serviciu ale căruia nemijlocit intra asigurarea activității inspectoratului fiscal în strictă conformitate cu legea, îndeplinirea indicațiilor și instrucțiunilor organelor ierarhic superioare și purtarea răspunderii pentru exercitarea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu, asigurarea îndeplinirii planului privind veniturile și reducerea datorilor fiscale față de Bugetul Public Național, exercitarea supravegherii respectării legislației de către organul fiscal, adoptarea deciziilor în legătură cu organizarea și activitatea organului teritorial fiscal, exercitarea controlului privind respectarea legislației fiscale, corectitudinea calculării, achitării complete și la timp a sumelor obligațiilor fiscale în buget, exercitarea executării forțate a obligațiilor fiscale, luarea măsurilor de asigurare a stingerii obligațiilor fiscale, adoptarea deciziilor cu privire la aplicarea sechestrului asupra conturilor bancare ale contribuabililor și ridicării sechestrului de pe conturile respective, să acționeze în strictă conformitate cu Constituția Republicii Moldova, Codul fiscal și alte acte normative în conformitate cu instrucțiunile de serviciu, în conformitate cu art.132 alin.(1), 133 alin.(2) lit.a),d),e), 136, 229 Cod fiscal, pct.8 din Regulamentul „privind organizarea și funcționarea organelor Serviciului Fiscal de Stat”, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr.1736 din 31.12.2002; Ordinului Inspectoratului Fiscal Principal de Stat nr.65 din 12.04.2006 „privind executarea art.229 Titlul V Codul fiscal”, depășind vădit limitele drepturilor și împuternicirilor acordate prin lege, intenționat, cu încălcarea obligațiilor sale de serviciu și cerințelor imperative ale legii, și anume prevederile art.229 Cod fiscal și pct.5.1 al Ordinului Inspectoratului Fiscal Principal de Stat nr.65 din 12.04.2006, potrivit cărora decizia privind suspendarea operațiunilor la conturile bancare ale contribuabilului se anulează odată cu lichidarea încălcării pentru care a fost aplicată suspendarea sau în cazul satisfacerii de către organul competent a contestației contribuabilului, a cererii contribuabilului (debitorului), ținând cont de motivele temeinice invocate de acesta, inclusiv constituirea de garanții – bunuri libere de orice sarcini, oferite în vederea sechestrării, scrisoare de garanție bancară, gaj asupra unor bunuri mobile, fidejusiune, precum și în baza deciziei instanței de judecată sau a contractului de aminare și eșalonare, atică la survenirea unui motiv stabilit de lege, în lipsa temeiurilor legale, la 24 decembrie 2008, aflându-se în or.Taraclia, prin decizia sa emisă în calitate de șef al Inspectoratului Fiscal de Stata pe raionul Taraclia, a anulat decizia adoptată anterior din 31.10.2008, prin care a fost aplicat sechestrul asupra conturilor bancare ale contribuabilului CAP „xxxxxxxxxxxxxxxxx” c/f xxxxxxxxxxxx, de la BC „Banca Socială” SA, pentru neachitarea și neexecutarea obligațiilor fiscale în sumă de 4.527.200 lei față de bugetul public, și ca urmare mijloacele financiare în sumă de 9.540.000 lei parvenite pe conturile contribuabilului CAP „xxxxxxxxxxxxxxxxx” la data de 24.12.2008, nu au fost trecute în beneficiul statului pentru stingerea obligațiilor fiscale ale întreprinderii date față de bugetul public, dar au fost folosite de această întreprindere în alte scopuri.

Astfel, în rezultatul acțiunilor sale intenționate, xxxxxxxxxxxx a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice, în proporții deosebit de mari, în mărime de 4.527.200 lei, ca rezultat al nerambursării la timp a obligațiilor fiscale ale întreprinderii CAP „xxxxxxxxxxxxxxxxx”, pentru asigurarea achitării cărora la 31.10.2008 a fost aplicat sechestrul asupra conturilor bancare, precum și prejudiciu în

proporții considerabile intereselor publice ca urmare a încălcării grosolane a cerințelor imperative indicate mai sus ale legii, actelor normative, obligațiilor sale de serviciu și discreditării activității instituțiilor de stat.

Acțiunile inculpatului xxxxxxxxxxxx au fost încadrate pe art.328 alin.(3) lit.d) Cod penal, conform indicilor „săvârșirea de către o persoană publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice, soldate cu urmări grave”.

3. La 08.05.2015 procurorul în Procuratura raionului Taraclia, xxxxxxxxxxxx, a depus cerere de apel, prin care solicită casarea parțială a sentinței Judecătorei Taraclia din 30.04.2015, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit ordinii stabilite pentru prima instanță, prin care xxxxxxxxxxxx să fie condamnat în baza art.328 alin.(3) lit.d) Cod penal, la 10 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții cu caracter administrativ de dispoziție și organizatorico-economic pe termen de 5 ani; acțiunea civilă înaintată de XXXXXXXXXX a o admite în măsură deplină și a încasa de la xxxxxxxxxxxx în Bugetul de Stat 5.740.300 lei.

În motivarea apelului procurorul indică că calificarea acțiunilor inculpatului nu se contestă, însă în privința aplicării pedepsei consideră, că instanța de judecată a aplicat o pedeapsă prea blândă, care nu va atinge scopul pedepsei. Instanța de fond neîntemeiat a aplicat prevederile art.79 CP, acceptând ca circumstanță excepțională faptul că inculpatul xxxxxxxxxxxx, săvârșind fapta infracțională, a ținut cont că CAP „xxxxxxxxxxxxx” este una din cele mai mari întreprinderi pe raionul Taraclia și inculpatul a urmărit intenția să susțină activitatea economică a întreprinderii. La fel instanța de fond a considerat inoportună executarea pedepsei de către inculpat, și corectarea/reeducarea inculpatului xxxxxxxxxxxx poate fi atinsă și fără izolarea acestuia de societate, reieșind din circumstanțele infracțiunii, atitudinea inculpatului față de fapta comisă, vârsta de pensionare și caracteristica pozitivă a acestuia.

Procurorul susține că, atât în cadrul urmăririi penale, cât și în cadrul instanței de judecată, prin acte și prin declarațiile martorilor s-a confirmat, că la data de 24.12.2008 suma datoriei CAP „xxxxxxxxxxxxx” față de Bugetul de stat constituia 5.740.300 lei. Potrivit informației eliberate de IFS, datoria CAP „xxxxxxxxxxxxx” creștea din an în an, necătfind la faptul că în baza art.180 Cod fiscal, între IFS Taraclia în persoana lui xxxxxxxxxxxx și conducerea cooperativei a fost încheiat contract de amânarea achitării obligațiilor fiscale. De către conducătorul IFS Taraclia, xxxxxxxxxxxx, nu au fost întreprinse acțiuni stabilite de legislație fiscală cu scopul încasării datoriilor de la CAP „xxxxxxxxxxxxx”. Este evident, că inculpatul a acționat contrar intereselor funcției publice, contrar atribuțiilor sale nemijlocite, a „susținut” activitatea economică a cooperativei, datoria căreia față de bugetul de stata a crescut pînă la suma de 25.000.000 lei. xxxxxxxxxxxx la momentul comiterii faptei ocupa funcția de șef al Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Taraclia, în atribuțiile de serviciu ale căruia este asigurarea activității inspectoratului fiscal în baza art.132, 133 Cod fiscal, și, fiind persoană cu funcție de răspundere, nu era în drept să acționeze în interesele subiecților comerciali privați cu datorii enorme față de Bugetul public, neglijând prevederile legii. Inculpatul nu a recunoscut vinovăția pentru fapta imputată, nu s-a căit sincer de cele comise, nu a recuperat prejudiciu cauzat statului în sumă de 5.740.300 lei, fapt ce denotă atitudinea negativă a inculpatului față de fapta comisă, circumstanțe ce duc la imposibilitatea aplicării art.79 CP. Instanța de fond ilegal a acceptat drept circumstanță excepțională faptul, că xxxxxxxxxxxx a încercat să susțină activitatea economică a CAP „xxxxxxxxxxxxx”. Pedeapsa aplicată inculpatului contravine prevederilor art.61, 75 Cod penal și nu va asigura restabilirea echității sociale și corectarea condamnatului, precum și prevenirea de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și din partea altor persoane. Prejudiciul material cauzat de către xxxxxxxxxxxx în mărime de 5.740.300 lei față de Bugetul public național se confirmă prin acțiunea înaintată de XXXXXXXXXX, informația eliberată de IFS, precum și alte acte anexate la materialele cauzei.

În drept apelul este întemeiat pe prevederile art.400 alin.(1), 401 alin.(1) p.(1), 402, 405, 415 alin.(1) p.(2) Cod de procedură penală.

4. La data de 14.05.2015 condamnatul xxxxxxxxxxxx a declarat apel împotriva sentinței Judecătorei Taraclia din 30.04.2015, prin care solicită casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care condamnatul xxxxxxxxxxxx să fie achitat.

În susținerea apelului inculpatul a indicat, că nu a săvârșit acțiuni care vădit depășesc limitele drepturilor și atribuțiilor legale, astfel în acțiunile acestuia lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii, respectiv urmează să fie achitat. Răspunderea penală în baza art.328 Cod penal survine în cazul săvârșirii unor acțiuni care depășesc vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege persoanelor cu funcție de răspundere. Instanța urma să delimiteze clar competența inculpatului la 24.12.2008 (momentul comiterii faptei), cu aplicarea prevederilor legale ce au stat la baza acțiunilor acestuia la momentul deblocării contului CAP „xxxxxxxxxxxxx” prin decizia nr.910001066 emisă de el. S-a condus strict de prevederile art.229 alin.(8) Cod fiscal, potrivit căruia „ordinul privind suspendarea operațiunilor la conturile bancare ale contribuabilului se anulează o dată cu lichidarea încălcării pentru care a fost aplicată suspendarea sau în cazul satisfacerii de către organul competent a contestației contribuabilului, a cererii contribuabilului (debitorului), ținînd cont de motivele temeinice invocate de acesta, inclusiv constituirea de garanții – bunuri libere de orice sarcini, oferite în vederea sechestrării, scrisoare de garanție bancară, gaj asupra unor bunuri mobile, fidejusiune, precum și în baza deciziei instanței de judecată sau a contractului de amânare și eşalonare”. Această normă este una imperativă, care l-a obligat pe apelant să anuleze suspendarea operațiunilor bancare la conturile debitorului în baza unor temeiuri legale precum sunt: cererea CAP „xxxxxxxxxxxxx” din 24.12.2008 privind deblocarea contului pentru primirea creditului; contractele de credit din 24.12.2008 nr.46/2008 și nr.47/2008; contractul de amânare (eșalonare) a plăților nr.5 din 02.07.2008 cu termenul de pînă la 30.12.2008 și graficul de achitare a datoriilor; actul de sechestrul a bunurilor debitorului din 09.09.2008 nr.0000409 și lista bunurilor sechestrate; actul de sechestrul a bunurilor debitorului din 04.02.2008 nr.0004354 și lista bunurilor sechestrate – toate aceste probe fiind anexate la materialele cauzei și examinate în ședința de judecată, dar nefiind apreciate de instanța de fond prin prisma art.229 alin.(8) Cod fiscal, fapt ce a dus la condamnarea ilegală.

Instanța de fond nu a ținut cont de faptul, că contul bancar al contribuabilului a fost deblocat doar pentru o singură operațiune bancară, și anume în scopul recreditării debitorului în temeiul cererii și contractelor de împrumut la suma de 9,5 mln. lei, fapt confirmat prin declarațiile martorilor xxxxxxxxxxxx, xxxxxxxxxxxx, xxxxxxxxxxxx, or în baza art.229 alin.(1) Cod fiscal: „suspendarea operațiunilor la conturile bancare ale contribuabilului poate avea loc cu excepția celor de împrumut”, drept urmare deblocarea efectuată este una întemeiată. Instanța de fond nu a reținut, că la momentul pornirii urmăririi penale (01.10.2011) contribuabilul CAP „xxxxxxxxxxxxx” a achitat față de Bugetul Public Național datoria în sumă de 4.527.200 lei, fapt confirmat prin informația nr.91-2/2-165 din 22.01.2015, eliberată de IFS pe raionul Taraclia, potrivit căreia în perioada 24.12.2008 – 01.10.2011 CAP „xxxxxxxxxxxxx” a achitat la Bugetul Public Național 9.778.541,48 lei, fapt ce demonstrează incontestabil că la momentul pornirii urmăririi penale datoria contribuabilului față de stat, care constituie temeiul suspendării operațiunilor la contul CAP „xxxxxxxxxxxxx” era deja stinsă. Prima instanță nu a concluzionat care este prejudiciul provocat de către inculpat în momentul emiterii sentinței, și dacă există un astfel de prejudiciu. Reprezentanții Ministerului Finanțelor nu a adus careva explicații cu privire la cuantumul prejudiciului, restanța prejudiciului fiind de 2 100 00 lei, unicul argument al acestora fiind faptul că se conformează datelor prezentate de organul de urmărire penală.

În drept apelul este întemeiat pe prevederile art.401, 402, 405, 415 Cod de procedură penală.

5. Procurorul de nivelul Curții de Apel Cahul, xxxxxxxxxxxx, în ședința instanței de apel a pledat pentru admiterea apelului declarat de către procuror, pe motivele invocate în cererea de apel, menționînd că, necătfind la faptul că instanța de judecată a calificat corect acțiunile lui xxxxxxxxxxxx, încadrându-le pe art.328 alin.(3) lit.d) CP, aceasta incorect a individualizat pedeapsa, adică a aplicat alte criterii de individualizare a pedepsei, contrar prevederilor art.61, 75 CP. Instanța de fond ilegal a aplicat prevederile art.79, 90 CP, nefiind identificate circumstanțe excepționale, nu a stabilit toate circumstanțe de fapt care au contribuit la comiterea infracțiunii. Inculpatul nu a recuperat prejudiciul cauzat Bugetului Public Național, a acționat cu intenție directă. Necătfind la faptul, că între IFS Taraclia și CAP „xxxxxxxxxxxxx” a fost încheiat un contract de stingere a creanțelor CAP „xxxxxxxxxxxxx”, inculpatul acționînd în interesele agentului economic, care avea datorii față de Bugetul Public Național în sumă de 5.700.000 lei – contribuții care nu au fost achitate de către acesta, a efectuat alte tranzacții prin utilizarea conturilor

bancare, astfel au utilizat mijloacele financiare în alte scopuri. xxxxxxxxxxxxxxx nu a întreprins acțiuni întru stingerea obligațiilor agentului economic față de Bugetul Public Național. Stingerea datoriilor agentului economic față de Buget nu constituie drept o contribuție a inculpatului xxxxxxxxxxxxxxx, deoarece la scurt timp după aceasta inculpatul a demisionat din funcția de șef al IFS Taraclia. Pedepșa solicitată de acuzatorul de stat este una echitabilă în raport cu fapta comisă. Inculpatul a acționat contrar intereselor publice și fișei sale de post, potrivit căruia era obligat să execute prevederile art.229 Cod fiscal. Apelul inculpatului nu poate fi acceptat și urmează a fi respins ca nefondat, pentru că la materialele cauzei sunt acumulate suficiente probe ce dovedesc incontestabil vinovăția lui xxxxxxxxxxxxxxx de comiterea faptei incriminate, și nu sunt careva condiții ce ar dezincrimina fapta, sau care ar exclude caracterul prejudiciabil al acesteia. Deși apărătorul și inculpatul face referire la prevederile art.179 CF, reprezentantul organului de administrare fiscală era însuși IFS Taraclia, precum și reprezentantul de drept al acestuia – xxxxxxxxxxxxxxx, în calitate de șef, care prin acțiunile sale la 24.12.2008, ilegal și neîntemeiat, contrar prevederilor art.229 CF, în lipsa unor date veridice și autentice privind stingerea obligațiilor fiscale al CAP „xxxxxxxxxxxxx”, a deblocat conturile bancare a întreprinderii, care au fost blocate în luna octombrie 2008, fapt ce demonstrează că din octombrie pînă în decembrie întreprinderea nu și-a onorat obligațiile față de Bugetul Public Național, așa cum derivă și din declarațiile martorilor xxxxxxxxxxxx și xxxxxxxxxxxx, care a susținut că la acel moment nu aveau careva posibilități de stingerea obligației. Iar ulterior prin ridicarea sechestrului bancar au fost achitate 117.000 lei. Respectiv suma de 117.000 achitată în raport cu obligația de 5.000.000 lei, nu îndreptățește acțiunile inculpatului prin deblocarea contului bancar. Fiind persoana care administrea organul fiscal, nu a întreprins măsurile necesare în vederea stabilirii bunurilor care urmau a fi sechestrate, evaluate și realizate în vederea stingerii obligațiilor fiscale.

Reprezentantul Ministerului Finanțelor, xxxxxxxxxxxxxxx, în ședința instanței de apel a reiterat, că susține integral pretenția acțiunii depusă. Referitor la apelurile declarate atât de partea acuzării, cât și de partea apărării, lasă la discreția instanței de apel. Suma totală a prejudiciului este prezentată de Inspectoratul Fiscal Principal de Stat, în baza unei clasificări, și respectiv doar reprezentanții acestui organ pot răspunde clar și consecvent la această întrebare. Întrebările ce se referă la încasarea impozitelor, aceasta este reglementat de Codul fiscal. Susține că suma prejudiciului din acțiunea civilă înaintată în instanța de fond de XXXXXXXXX a rezultat din răspunsul Inspectoratului Fiscal Principal de Stat, potrivit căruia la situația din 24.12.2008 datoria totală a cooperativei CAP „xxxxxxxxxxxxx” față de Bugetul de stat constituia 5.740.300 lei.

Inculpatul xxxxxxxxxxxxxxx în ședința instanței de apel a pledat pentru susținerea propriului apelul, solicitînd să fie achitat din motiv că acțiunile sale nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii. Susține că învinuirea este neîntemeiată, din motiv că acțiunea a avut loc în 2008, iar cauza penală a fost pornită în 2011. Mai mult ca atât, cauza penală nu a fost pornită în rezultatul controalelor efectuate de IFS Taraclia, dar în baza informație SIS. Acest lucru s-a făcut cu scopul ca dînsul să fie înlăturat de pe arena politică. În anii 1974-1984 dînsul a activat în calitate de specialist principal al gospodăriei din or.Taraclia, în perioada 1984-1994 a activat în calitate de director al Sovhozului „Stepnoe”, în perioada 1994-2000 a desfășurat activitate de întreprinzător, în anul 2000 și anul 2003 a fost ales în calitate de primar al or. Taraclia, apoi a activat în calitate de președinte de raion pînă în anul 2007. În 2007 a refuzat să activeze în calitate de președinte al raionului. Ulterior i-a fost propus să activeze în funcția de șef al IFS Taraclia, din motiv că raionul se afla într-o situație dificilă, iar el cunoștea raionul Taraclia foarte bine. CAP „xxxxxxxxxxxxx” a fost una din cele mai mari cooperative din raionul Taraclia, această cooperativă întreținea satul cu o populație de 5600 oameni. În cooperativa respectivă activau 1700 de oameni, și 3000 persoane au dat terenurile în cooperativa dată. Cooperativa a fost premiată pentru cel mai bune rezultate, deoarece producea 50 mln. producție, în buget erau achitate 10 mln. lei. Potrivit declarațiilor președintelui cooperativei, dl xxxxxxxxxxxx, datoriile cooperative nu au fost achitate integral niciodată. Nu poate fi acceptat argumentul acuzatorului, precum că în anul 2008 inculpatul a susținut CAP „xxxxxxxxxxxxx”, deoarece potrivit materialelor cauzei a fost încheiat un contract de stingere a creanțelor, au fost arestate a 1000 tone de grâu, apoi a fost blocat contul bancar al contribuabilului, iar în decembrie banca a oferit cooperativei credite, iar în februarie deja au fost arestată producția vinicolă (1 mln 300 lei) în contul bugetului de stat. Fiind candidat la funcția de deputat în Parlament, la 07.04.2009 a demisionat din funcția de șef al IFS Taraclia. La momentul intentării cauzei penale, cooperativa a achitat 10 mln. lei în Bugetul statului. Ținînd cont că potrivit art.179 Cod fiscal stingerea obligațiilor are loc cronologic de naștere a fiecărei obligații fiscale, susține că în bugetul de stat au fost achitate de două ori mai mult. Nu este de acord cu acțiunea înaintată de Ministerul Finanțelor și prejudiciul invocat de 5.740.300 lei, deoarece nu s-a ținut cont de faptul că a fost arestat 1000 tone de porumb, precum și producție vinicolă în sumă de 1 mln. 300 lei care au fost vărsate în bugetul statului. Nu a acționat cu scopul ca banii să nu fie vărsați în bugetul de stat, acestea sunt mijloace financiare cu statut de împrumut, situație diferită de cea în care era să administreze mijloacele financiare rezultate din realizarea produselor vinicole. Nu este de acord cu afirmația acuzatorului, precum că a susținut activitatea economică a cooperativei, datoria căreia față de Bugetul de stat a crescut pînă la 25.000.000 lei, pînă în prezent nu s-a stabilit cum s-a format această datorie și pentru ce perioadă de timp.

Apărătorul inculpatului, avocatul xxxxxxxxxxxx, în ședința instanței de apel a pledat pentru admiterea apelului inculpatului și respingerea apelului procurorului. Susține că nu s-a stabilit cu certitudine mărimea prejudiciului cauzat prin acțiunile inculpatului Bugetului public național, nici la momentul intentării cauzei penale, examinării cauzei și pronunțării sentinței. Potrivit informației eliberate de IFS Taraclia se confirmă faptul, că la momentul intentării cauzei penale (noiembrie 2011) CAP „xxxxxxxxxxxxx” a vărsat în bugetul public circa 10 mln lei, iar paguba înaintată în învinuirea lui xxxxxxxxxxxxxxx este de 5 mln. 600 mii lei, fapt ce demonstrează că datoria incriminată lui xxxxxxxxxxxxxxx, este deja (prin prisma art.179 CF) stinsă. Instanța de fond nu a luat în considerație prevederile art.179 Cod fiscal, care determină procedura de stingere a obligațiilor fiscale, și anume stingerea obligațiilor fiscale are loc după criteriul cronologic de naștere a fiecărui tip de obligație fiscală indicat în documentul privitor la stingerea ei. Adică, nici în prezent și nici la momentul intentării cauzei penale nu a existat careva prejudiciu rezultat din acțiunile inculpatului, la care pretinde prin acțiunea sa XXXXXXXXX. Reprezentantul Ministerului Finanțelor nu a putut explica cum s-a format datoria și dinamica stingerii ei, inițial făcînd trimitere la faptul că suma data a stabilit-o organul de urmărire penală, și ei se conformează acesteia, iar ulterior făcînd trimitere la informația prezentată de Serviciul Fiscal Principal de Stat. Consideră că nu există careva prejudiciu cauzat statului de către xxxxxxxxxxxxxxx. Acțiunile inculpatului au fost calificate incorect, or potrivit art.328 alin.(3) lit.d) CP „*săvîrșirea de către o persoană publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege*”, menționează că la emiterea hotărîrii din 24.12.2008 Țolov S., activînd în calitate de șef al IFS Taraclia, reieșind din atribuțiile sale de serviciu, și din împuternicirile și obligațiunile acordate prin lege, acesta a acționat în baza prevederilor art.229 alin.(8) CF: „*ordinul privind suspendarea operațiunilor la conturile bancare ale contribuabilului se anulează odată cu lichidarea încălcării pentru care a fost aplicată suspendarea sau în cazul satisfacerii de către organul competent a contestației contribuabilului, a cererii contribuabilului (debitorului), ținînd cont de motivele temeinice invocate de acesta, inclusiv constituirea de garanții – bunuri libere de orice sarcini, oferite în vederea sechestrării, scrisoare de garanție bancară, gaj asupra unor bunuri mobile, fidejusiune, precum și în baza deciziei instanței de judecată sau a contractului de aminare și eşalonare*”, astfel se atestă două cazuri cînd pot fi deblocate conturile bancare, și anume dacă debitorul și-a executat obligațiunea și în cazul această cerere a fost satisfăcută (indică că la materialele cauzei sunt anexate cererea contribuabilului din 24.12.2008 semnată de președintele cooperativei, xxxxxxxxxxxx, și alte documente confirmative (contractele de credit nr.46/2008 și nr.47/2008 din 24.12.2008, contractul de aminare, eşalonare a plăților nr.5 din 02.07.2008 cu termenul de pînă la 30.12.2008, actul de sechestrul a bunurilor debitorului nr.0000409 din 09.09.2008) care se încadrează în dispoziția normei enunțate. Instanța de fond nu a apreciat aceste circumstanțe și nu le-a raportat la prevederile art.229 alin.(8) CF. Potrivit celor enunțate rezultă, că xxxxxxxxxxxx a acționat în limitele atribuite de lege și respectiv nu a depășit atribuțiile sale. Instanța de fond nu a ținut cont de faptul că contul bancar al CAP „xxxxxxxxxxxxx” a fost deblocat pentru o singură operațiune bancară (pentru recreditarea debitorului în temeiul cererii și contractului de împrumut la suma de 9,5 mln. lei, fapt confirmat și prin declarațiile martorilor xxxxxxxxxxxx, xxxxxxxxxxxx, xxxxxxxxxxxx). Atenționează că, potrivit prevederilor art.229 alin.(1) CF „*suspendarea operațiunilor la conturile bancare ale contribuabilului poate avea loc cu excepția celor de împrumut*”, adică mijloacele financiare parvenite pe contul CAP „xxxxxxxxxxxxx” și folosite ulterior de către aceasta aveau statut de împrumut. Prevederile art.229 alin.(8) CF constituie o normă imperativă și inculpatul era obligat să

se conformeze prevederilor acesteia.

6. Colegiul judiciar audiind părțile, examinând materialele cauzei penale și apreciind probele administrate, conchide necesitatea admiterii apelului procurorului în Procuratura raionului Taraclia, xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx, cu casarea parțială a sentinței Judecătorei Taraclia din 30.04.2015, în latura penală, în partea stabilirii pedepsei pentru inculpatul xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx, cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatului xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.382 alin.(3) lit.d) Cod penal i se stabilește pedeapsa în formă de închisoare pe termen de 6 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe termen de 2 ani ; iar în rest sentința Judecătorei Taraclia din 30.04.2015 se menține.

7. Conform art.415 alin.(1) pct.1) lit.c), pct.2) Cod de procedură penală, „instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, adoptă una din următoarele decizii: respinge apelul, menținând hotărârea atacată, dacă apelul este nefondat; admite apelul, casând sentința parțial sau total, inclusiv din oficiu, în baza art.409 alin.(2), și pronunță o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță”.

Conform art.414 alin.(1),(2),(3) Cod de procedură penală, „instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. (2) Instanța de apel verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal. (3) În cazul în care declarațiile persoanelor care au fost audiate în prima instanță se contestă de către părți, la solicitarea acestora, persoanele care le-au depus pot fi audiate în instanța de apel conform regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță”.

Probe noi la examinarea cauzei în instanța de apel nu au fost administrate, n-au fost audiate persoanele audiate în prima instanță, așa cum nu au fost contestate declarațiile acestora și părțile nu au formulat astfel de cereri.

8. Instanța de apel a examinat materialele din dosar și a verificat probele administrate în ședința instanței de fond, precum și declarațiile necontestate ale reprezentantului părții vătămate Ministerul Finanțelor, xxxxxxxxxxxx, martorilor xxxxxxxxxxxx, xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx, xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx și inculpatului xxxxxxxxxxxx, audiați în prima instanță, puse la baza sentinței de condamnare, și probele materiale examinate de prima instanță.

8.1 Astfel în ședința primei instanțe reprezentantul părții vătămate Ministerul Finanțelor, xxxxxxxxxxxx, a declarat că xxxxxxxxxxxx a anulat interdicția aplicată asupra conturilor bancare ale CAP „xxxxxxxxxxxxxxxxx”, care a fost aplicat în scopul stingerii obligațiilor fiscale. Potrivit materialelor cauzei la 24.12.2008 în urma anulării interdicției, pe conturile bancare au fost transferați 10.000.000 lei, ceea ce a făcut imposibil de a transfera la Bugetul de stat. La data menționată Cooperativa „xxxxxxxxxxxxxxxxx” avea datorie în sumă de 4.527.000 lei.

8.2 În ședința instanței de fond martorul xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx a declarat, că în anul 2008 dînsa a activat în calitate de contabil-șef la BC „Banca Socială” SA Filiala or. xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx, în obligațiunile ei intra controlul asupra conturilor curente blocate, inclusiv și al CAP „xxxxxxxxxxxxxxxxx”. În anul 2008 au fost blocate conturile CAP „xxxxxxxxxxxxxxxxx”, apoi la 24.12.2008 contul bancar al CAP „xxxxxxxxxxxxxxxxx” a fost deblocat și s-au efectuat operațiuni bancare. Procesul blocării are loc în baza documentului și dispoziției parvenite de la Inspectoratul fiscal. Dispoziția a parvenit de la IFS Taraclia, data nu își amintește, presupune că la 24.12.2008 care era semnată de șeful IFS Taraclia, în persoana lui xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx. Contul a fost deblocat prin actul semnat de șeful IFS Taraclia, xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx. După deblocare s-au efectuat operațiuni pe contul CAP „xxxxxxxxxxxxxxxxx”, banii au fost transferați pe contul CAP „xxxxxxxxxxxxxxxxx” de la SRL „xxxxxxxxxxxxxxxxx” în mărime de 9.500.000 lei. Cu suma respectivă CAP „xxxxxxxxxxxxxxxxx” a rambursat creditele și dobînzile la BC „Banca Socială” SA, precum și la alte întreprinderi. De la CAP „xxxxxxxxxxxxxxxxx” contribuții la buget nu au fost transferate. A doua zi după data de 24.12.2008, adică la 25.12.2008, potrivit dispoziției IFS Taraclia, semnată de xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx, contul a fost blocat. În prezent conturile CAP „xxxxxxxxxxxxxxxxx” sunt blocate, dar din acel moment și pînă în prezent aveau loc careva acțiuni, parvneau de la Inspectoratul Fiscal permisiuni privind folosirea parțială a mijloacelor financiare pentru efectuarea lucrărilor de cîmp primăvara.

8.3 În ședința primei instanțe martorul xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx a declarat, că dînsul ocupa funcția de șef al serviciului de încasări al IFS Taraclia, și la data de 24.12.2008 CAP „xxxxxxxxxxxxxxxxx” avea datorii. S-a apropiat președintele gospodăriei, xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx, cu cererea privind deblocarea temporară a contului pentru recreditarea întreprinderii la o rată de dobîndă mai scăzută pentru credite. Cu cererea respectivă s-au adresat la șeful IFS Taraclia, xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx. A fost invitat la șeful IFS Taraclia pentru deblocarea contului pentru o zi, ca întreprinderea să achite o dobîndă mai scăzută pentru credit. La 25.12.2008 conturile CAP „xxxxxxxxxxxxxxxxx” a fost din nou blocate. Serviciul de încasări de ocupa cu încasarea forțată a impozitelor în Bugetul Public Național, inclusiv și blocarea conturilor și încasarea forțată de la conturi, dacă există. Cooperativa CAP „xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx” era debitor cu o datorie în sumă de 5.740.000 lei. În decembrie 2008 contul CAP „xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx” a fost blocat în legătură cu faptul că întreprinderea a acumulat datorie față de bugetul de stat. Inspectorul fiscal xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx a efectuat blocarea contului în luna septembrie-octombrie 2008. Interdicția a fost aplicată în legătură cu nerespectarea contractului de eșalonare a plăților. Hotărîrea privind deblocarea contului a fost emisă și semnată de către șeful Inspectoratului fiscal. În baza acesteia a fost emisă dispoziția privind deblocarea contului care s-a prezentat la SA „Banca Socială” pentru executare. Ulterior banii au fost transferați pe contul întreprinderii, iar în buget banii nu au fost livrați. La 25.12.2008 contul a fost blocat.

8.4 În ședința instanței de fond martorul xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx a declarat, că este președinte al CAP „xxxxxxxxxxxxxxxxx” din anul 1993. Întreprinderea este mare, cu un spectru larg de activitate agricolă, în perioada activității lui la întreprindere activau 1800 de angajați. În anul 2008 cooperativa avea datorii, dar și le rambursa, în anul 2008 datoria constituia aproximativ 2.000.000 lei. La Buget achitau cîte 9 – 10 mln. Lei, practic mereu aveau datorii, unele le rambursau, altele apăreau. Începînd cu anul 2006 aveau 700 ha de viță-de-vie, aveau propria fabrică de vinuri, prelucrau struguri și aveau mai mult de 5 mln. Venituri de la viticultură. Din anul 2007 a avut loc seceta 2 ani consecutiv și starea financiară a întreprinderii s-a înrăutățit, nu erau în stare să ramburseze datoria la BC „Banca Socială” SA, fiind nevoiți să ia alte credite, pentru a nu stopa activitatea întreprinderii. Mărime datoriei la credite era 20 mln. lei. La finele anului 2008 aveau 10 mln. lei datorii cu întîrziere, care trebuia stînsă, în caz contrar banca le anunță faliment. În luna decembrie 2008 au convenit cu banca ca să fie acordați întreprinderii afiliate „xxxxxxxxxxxxxxxxx” 10 mln. lei, și CAP „xxxxxxxxxxxxxxxxx” v-a rambursa datoria pe credit, cu punerea în gaj a fabricii de vinuri. Banca nu putea da credit, dacă contul era blocat de IFS Taraclia, din cauza datoriilor, mai era aplicat și sechestrul asupra bururilor și producției vinicole. În luna decembrie 2008 s-au adresat la șeful Inspectoratului fiscal, xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx, au explicat situația, că nu doresc ca întreprinderea să dea faliment, iar banca le oferă credit pentru a stinge altă datorie. Anual Cooperativa achita la Bugetul de stat 9-10 mln. lei, iar în cazul în care întreprinderea avea să dea faliment, statul nu v-a avea de cîștigat. Inițial xxxxxxxx recepționat propunerea fără ardoare, dar ulterior a acceptat propunerea. Mijloacele financiare au fost transferați la contul CAP „xxxxxxxxxxxxxxxxx”, și banca i-a luat în contul stingerii creditului, banii respectivi nu au fost direcționați în alte scopuri. Datoria s-a format pentru chimicale, semințe și combustibil.

8.5 În instanța de fond inculpatul xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx nu a recunoscut vinovăția în fapta incriminată, și a declarat, că acuzarea este neîntemeiată. A invocat că fapta a fost săvîrșită în anul 2008, iar cauza a fost intentată în anul 2011. Acțiunile sale din perioada anilor 2008-2011 puteau fi apreciate în urma controalelor financiare, drept urmare putea fi aplicată sancțiunea administrativă sau penală. În urma sesizării de către SIS a fost intentată cauza penală. În ședința de judecată s-au convins că partea vătămată nu a putut explica cum a apărut prejudiciu în sumă de 2.100.000 lei. Ministerului

Finanțelor nu a explicat în ce constă încălcarea lui, susține doar poziția ofițerului de poliție. Consideră că a procedat profesionist și corect. CAP „xxxxxxxxxxxxxx” în anul 2008 a fost una din cele mai mari întreprinderi agricole din raion, care producea anula producție la suma de 48-50 milioane lei, din care veneau în buget circa 8-10 mln., cu fondul de salarizare în sumă de 10 mln., fiind angajați mai mult de 1300 persoane. Pentru efectuarea reformelor în gospodărie au fost create întreprinderi afiliate, care se ocupau cu sădirea viței-de-vie, procurarea tehnicii noi și modernizarea obiectelor. Cooperativa era unica în localitate, care susținea sfera socială (liceul, gimnaziul, grădinițele de copii, casa de cultură). În urma secetei din anul 2007 Cooperativa a îndurat mari dificultăți. Respectiv în anul 2008, în lipsa unor credite sau mijloace de împrumut, Cooperativa se afla în imposibilitate de a prelucra terenurile, să procure semințe, piese de schimb, să achite salariile. După seceta din 2007 era sub întreținere existența Cooperativei. Astfel între IFS Taraclia și CAP „xxxxxxxxxxxxxx” în luna iulie 2008 a fost încheiat contractul de amânare a achitărilor la Bugetul Public Național până la data de 30 decembrie. În același timp în luna septembrie, pentru asigurarea unei garanții mai sigure a obligațiilor fiscale, a fost aplicat sechestrul asupra grâului în cantitate de 1000 tone, câte 2 lei per kg, în sumă de 2.000.000 lei. Luând în vedere că în urma controlului efectuat la cooperativă de către inspectorii IFS, au fost depistate calculări suplimentare în buget, analizând activitatea economico-financiară a gospodăriei, a hotărât să aplice sechestrul asupra contului bancar al întreprinderii. Banii din realizarea producției trebuiau să fie transferați la Buget și la salarii. Cooperativa s-a confruntat cu imposibilitatea executării datorilor față de creditori, creditorul principal a era BC „Banca Socială” SA, unde au fost încălcate termenele restituirii creditului. Cooperativa urma să facă rost de 10 mln. lei pentru rambursarea creditelor existente, în caz contrar banca trebuia să anunțe procesul de insolabilitate sau faliment a celei mai mari cooperative. Conducerea Cooperativei a decis să ia un credit pentru una din întreprinderile afiliate, găzduind bunul Cooperativei liber de sarcini cu valoarea de 20 mln. lei. Banca a acceptat acordarea creditului, pentru prelungirea creditului de bază al CAP „xxxxxxxxxxxxxx”. În acest fel Cooperativa „xxxxxxxxxxxxxx” evită falimentul, își păstrează activitatea, locurile de muncă, iar sfera social-economică funcționa în regim normal. Unica condiție era, că banca transferă banii dacă contul curent al Cooperativei este deblocat, în caz contrar banii nu vor fi transferați. El a primit de la președintele Cooperativei cerere privind deblocarea contului pentru operațiunea dată. Studiind situația, examinând toate momentele, inclusiv părerea sătenilor, pentru a nu înrăutăți situația în sat și gospodărie, Cooperativa dispunând de suficiente mijloace fixe (tractoare, mașini, clădiri, instalații, producție vinicolă), conducându-se de art.229 CF, el a decis deblocarea contului pentru operațiunea respectivă, deoarece interdicția la acel moment nu era legală, așa cum exista contractul care urma să fie executat. În același timp interdicția a fost aplicată cu scopul ca mijloacele financiare parvenite pe contul curent să nu fie transferați pe conturile curente a altor creditori. Potrivit art.229 CF, el putea aplica sechestrul asupra mijloacelor circulante restante (tehnică, clădiri), atunci deblocarea ar fi fost legală, dar ulterior prin sechestrarea bunurilor nelichide nu s-ar fi asigurat venituri la Bugetul Național Public, deoarece numai de la vânzarea bunului sechestrat banii ar putea fi transferați la Buget. El a blocat contul ilegal, din motiv că era în vigoare contractul, însă el s-a asigurat, fiind persoană responsabilă pentru obligațiunile care le avea. Gospodăria dispunea de producție vinicolă, dar nu o puteau realiza ca urmare a embargoului aplicat de Federația Rusă în 2005-2006, însă banca a luat producția în gaj și a oferit credit concret pentru recreditarea gospodăriei. La 26.12.2008 la Bugetul de stat s-au transfera 11.783 lei. În februarie 2009 cu scopul asigurării veniturilor la Buget, suplimentar a fost aplicat sechestrul asupra producției vinicole în sumă de 1.323.000 lei. Nu a urmărit scopul să încalce legea. Consideră că la acele momente acționat legal, profesionist și după conștiință, deoarece în 2009 la Buget au venit 4.543.000 lei, iar la momentul intentării dosarului penal au fost transferați 9.500.000 lei.

8.6 Alte probe decât declarațiile martorilor, inculpatului, administrate la instanța de fond și verificate în instanța de apel, sunt:

- cererea CAP „xxxxxxxxxxxxxx” din 24.12.2008, adresată șefului IFS Taraclia, xxxxx, prin care solicită deblocarea contului pentru primirea banilor în sumă de 9,5 mln. lei de la întreprinderea SRL „xxxxxxxxxxxxxx”, care vor fi distribuiți pentru achitarea salariilor și rambursarea creditelor /f.d.73 vol.I, f.d.80 vol.III/;
- facturile fiscale nr.UW0216199, nr. UW0216198, nr. UW0216201, nr.UW0216200 din 31.10.2008, și nr.UW0216304 din 22.12.08, potrivit cărora CAP „xxxxxxxxxxxxxx” vinde către SRL „xxxxxxxxxxxxxx” producție agricolă și vinicolă la suma de 10.750.417 lei /f.d.31-35 vol.I/;
- ordinul de plată nr.78 din 24.12.2008, prin care SRL „xxxxxxxxxxxxxx” a transferat pe contul CAP „xxxxxxxxxxxxxx” 9.500.000 lei /f.d.36 vol.I/;
- contractul de credit nr.47/2008 din 24.12.2008, prin care SRL „xxxxxxxxxxxxxx” a primit de la BC „Banca Socială” SA credit în mărime de 8.044.060 lei /f.d.38-41, 69-72 vol.I/;
- contractul de credit nr.46/2008 din 24.12.2008 prin care SRL „xxxxxxxxxxxxxx” a primit de la BC „Banca Socială” SA credit în mărime de 100.000 euro (1.455.940 lei) /f.d.42-45, 65-68 vol.I/;
- comunicatul nr.9100001066 din 24.12.2008, adresat BC „Banca Socială” SA, despre anularea dispoziției nr.9100000962 din 31.10.2008 privind suspendarea operațiunilor la conturile bancare ale contribuabilului CAP „xxxxxxxxxxxxxx”, semnată de șeful IFS Taraclia, xxxxxx. /f.d.74 vol.I/;
- actul de sechestrul nr.0000409 din 09.09.2008 și lista bunurilor sechestrate, potrivit căreia Inspectoratul fiscal a aplicat sechestrul pe producția CAP „xxxxxxxxxxxxxx” 1000 tone de porumb, estimată la suma 2.000.000 lei /f.d.77-79 vol.I/;
- contractul din 02.07.2008, încheiat între IFS Taraclia și CAP „xxxxxxxxxxxxxx”, privind amânarea (eșalonarea) termenului de plată a obligațiunii fiscale, care prevede achitarea obligațiunii în rate până în luna decembrie 2008 /f.d.81-82 vol. I/;
- informația Inspectoratului Fiscal de Stat adresată Serviciului de Informație și Securitate, potrivit căreia în perioada blocării conturilor CAP „xxxxxxxxxxxxxx” pentru stingerea datoriei au fost vărsate în Bugetul Public Național: în anul 2008 – 2.541.500 lei; în 2009 – 4.543.200 lei; în 2010 – 1.270.700 lei /f.d.87 vol.I/;
- raportul inspectorului principal DGT Sud a CCCEC, xxxxxxxxxxxxxx, din 11.04.2011, din care rezultă că la 24.12.2008 xxxxxxxxxxxxxx a deblocat contul CAP „xxxxxxxxxxxxxx”, în aceeași zi SRL „xxxxxxxxxxxxxx” a transferat pe contul Cooperativei mijloace financiare în sumă de 10.000.000 lei, care în aceeași zi au fost transferate către BC „Banca Socială” SA; la 31.12.2008 CAP „xxxxxxxxxxxxxx” avea restanță față de Buget în sumă de 6.653.513 lei /f.d.96 vol.I/;
- informația IFS Taraclia din 12.05.2011, potrivit căreia la 01.01.2009 datoria CAP „xxxxxxxxxxxxxx” la plățile de baza constituia 6.310.400 lei, în perioada 2009-2010 CAP „xxxxxxxxxxxxxx” a achitat la buget 7.399.500 lei /f.d.231 vol.I/;
- ordinul nr.136-c din 28.02.2008 cu privire la numirea în funcție a lui xxxxxxxxxxxxxx și fișa postului /f.d.56, 58-61 vol.II/;
- Ordinul Inspectoratului Fiscal Principal de Stat nr.65 din 12.04.2006 privind executarea art.229 Titlul V din Codul fiscal, prin care la pct.5, 5.1 se dispune: Comunicatul privind anularea dispoziției privind suspendarea operațiunilor la conturile bancare ale contribuabilului se întocmește la survenirea unuia din motivele la Anexa nr.4; iar în Anexa nr.4 sunt indicate exhaustiv motivele pentru care se emite Comunicatul privind anularea dispoziției privind suspendarea operațiunilor la conturile bancare ale contribuabilului: adresarea contribuabilului în instanța de judecată, lichidarea încălcării pentru care a fost aplicată suspendarea; satisfacerea de către organul competent a contestației contribuabilului; decizia instanței de judecată; încheierea contractului de amânare și eșalonare a plăților; alte motive stabilite de legislație /f.d.103 vol.II/;

- informația prezentată de Inspectoratul Fiscal de Stat cu privire la obligațiunile fiscale ale contribuabilului CAP „xxxxxxxxxxxxx” în perioada anilor 2008-2013, din care rezultă că contribuabilul CAP „xxxxxxxxxxxxx” avea obligații fiscale scadente și nestinse după cum urmează:

la situația din 24.12.2008 – 5.663.731 lei 85 bani

la situația din 31.12.2008 – 5.593.508 lei 01 bani

la situația din 31.12.2009 – 14.216.762 lei 22 bani

la situația din 31.12.2010 – 17.195.406 lei 47 bani

la situația din 31.12.2011 – 19.900.032 lei 37 bani

la situația din 31.12.2012 – 22.799.186 lei 35 bani /f.d.13-19, 79 vol.III/;

- informația Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Taraclia din 22.01.2015, potrivit căreia CAP „xxxxxxxxxxxxx” în perioada din 24.12.2008 până la 01.10.2011 a transferat la Bugetul Public Național suma de 9.778.541,48 lei, inclusiv 117.000 lei în a.2008, 4.543.184,44 lei – 2009, 2.852.295,76 lei – 2010, și 2.266.061,28 lei – 2011 /f.d.93 vol.III/;

- deciziile IFS Taraclia nr.28 și nr.28a din 12.06.2014, potrivit cărora autoritatea fiscală, luând în considerație hotărârea Curții de Apel Cahul din 18.04.2014, privind intentarea procesului de insolabilitate față de CAP „xxxxxxxxxxxxx”, și tabelul definitiv al creanțelor CAP „xxxxxxxxxxxxx” în proces de insolabilitate din 21.07.2014, a înscris obligațiunile fiscale ale CAP „xxxxxxxxxxxxx” în valoare de 25.182.731 lei 74 bani în Registrul de evidență specială a obligațiunilor fiscale a căror executare este imposibilă /f.d.75 vol.III/.

9. Colegiul judiciar a constatat, că la pronunțarea sentinței instanța de fond corect a determinat circumstanțele de fapt și de drept și just a făcut concluzia că fapta penală reținută în culpa inculpatului xxxxxxxxxxxxxxxx din 24.12.2008, a avut loc și a fost săvârșită de către inculpatul xxxxxxxxxxxx în circumstanțele descrise mai sus. La momentul judecării cauzei și pronunțării sentinței instanța de fond corect a calificat infracțiunea pe art.328 alin.(3) lit.d) Cod penal, conform indicțiilor calificativi: „săvârșirea de către o persoană publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice, soldate cu urmări grave”.

Colegiul apreciază că situația de fapt a fost stabilită de instanțele de fond în urma analizei coroborate a întregului ansamblu probator administrat, încadrarea juridică dată faptei corespunde situației de fapt reținute, în mod corect fiind apreciate de către instanțele de fond că sunt îndeplinite în cauză condițiile tragerii la răspundere penală a inculpatului sub aspectul infracțiunii ce i se reține în sarcină.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe administrate în cauza penală de instanța de fond, și care au fost corect apreciate prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, respectându-se prevederile art.101 Cod de procedură penală.

Invocarea de inculpat întru demonstrarea nevinovăției sale a declarațiilor martorilor xxxxxxxx, xxxxxxxxxxxx, xxxxxxxxxxxx, a cadrului legal și a actelor în baza cărora dînsul a acționat, nu este reținută de instanța de apel, aceste argumente nu pot fi puse la baza unei hotărâri de achitare, deoarece sunt combătute de totalitatea de probe administrate pe caz, care demonstrează cu certitudine nevinovăția inculpatului.

Conform art.229 alin.(1)-(6),(8) Cod fiscal (în redacția actuală la data de 24.12.2008), „suspendarea operațiunilor la conturile bancare, cu excepția celor de împrumut și provizorii (de acumulare a mijloacelor financiare pentru formarea sau majorarea capitalului social), precum și celor ale persoanelor fizice care nu sînt subiecți ai activității de întreprinzător, este o măsură prin care organul fiscal limitează dreptul contribuabilului de a folosi mijloacele bănești care se află și/sau se vor depune la conturile lui bancare și de a folosi noile conturi, deschise în aceeași sau în o altă instituție financiară (sucursală sau filială acesteia). (2) Dispoziția privind suspendarea operațiunilor la conturile bancare ale contribuabilului poate fi emisă în cazul comiterii oricărei încălcări din cele prevăzute la art.253 alin.(1),(2),(3),(6), la art.255 alin.(2), la art.260 alin.(1), la art.263 alin.(1) și (2), precum și în cazurile nestingerii, în termenul stabilit, a obligației fiscale și urmării sumei debitoare a contribuabilului restanțier. (3) Dispoziția privind suspendarea operațiunilor la conturile bancare ale contribuabilului se emite, de către conducerea organului fiscal la care este luat la evidență sau asistență, pe un formular tipizat aprobat de Inspectoratul Fiscal Principal de Stat. (4) Organul fiscal remite atît instituției financiare (sucursalei sau filialei acesteia) în care contribuabilul are conturi bancare, cît și acestuia ordinul privind suspendarea operațiunilor la conturile lui bancare. (5) Instituția financiară (sucursala sau filiala acesteia) execută necondiționat ordinul privind suspendarea operațiunilor la conturile bancare ale contribuabilului imediat după ce o primește,permițînd trecerea la scăderi: a) a oricăror sume în contul bugetului; b) în contul creditorilor gajîști a sumelor bănești încasate de la exercitarea dreptului de gaj; c) a sumelor transferate de la contul de împrumut al întreprinderii în scopurile pentru care a fost acordat împrumutul. (6) Limitarea dreptului contribuabilului de a utiliza noi conturi se exercită prin refuzul organului fiscal de a confirma primirea în evidența sa a noului cont bancar. (8) Dispoziția privind suspendarea operațiunilor la conturile bancare ale contribuabilului se anulează o dată cu lichidarea încălcării pentru care a fost aplicată suspendarea sau în cazul satisfacerii de către organul competent a contestației contribuabilului, a cererii contribuabilului (debitorului), ținînd cont de motivele temeinice invocate de acesta, inclusiv constituirea de garanții – bunuri libere de orice sarcini, oferite în vederea sechestrării, scrisoare de garanție bancară, gaj asupra unor bunuri mobile, fidejusiune, precum și în baza deciziei instanței de judecată sau a contractului de amînare și eșalonare”.

În calitate de temei pentru achitarea sa inculpatul a invocat și faptul, că suspendarea operațiunilor asupra conturilor bancare ale Cooperativei a fost anulată cu scopul efectuării doar a unei operațiuni bancare și anume de „recreditare” și achitarea salariilor. Inculpatul invocă că conturile CAP „xxxxxxxxxxxxx” au fost deblocate în baza unor temeiuri legale, și anume: cererea contribuabilului din 24.12.2008 prin care solicită deblocarea contului pentru primirea sumei de 9,5 mln. lei în scopul stingerii datoriei /f.d.73, vol. I/; contractelor de credit nr.46/2008 și nr.47/2008 din 24.12.2008 /f.d.38-45 vol.I/; contractul de amînare a rambursării plăților din 02.07.2008 cu termenul pînă la 30.12.2008 /f.d.81-82 vol.I/; actul de sechestrare a bunurilor debitorului din 09.09.2008 și din 04.02.2009, or toate acestea nu constituie un temei legal pentru anularea interdicției aplicate asupra conturilor contribuabilului CAP „xxxxxxxxxxxxx”.

Nu pot fi acceptate argumentele inculpatului xxxxxxxxxxxxxxxx, precum că între IFS Taraclia și CAP „xxxxxxxxxxxxx” a fost încheiat contractul de amînare și eșalonare a achitărilor la Bugetul Public Național pînă la 30.12.2010, și că a fost aplicat sechestrul asupra producției agricole, că suspendarea operațiunilor la conturile bancare ar fi fost ilegală pe motiv că contractul era în vigoare, că creditul a fost destinat pentru recreditare și achitarea salariilor, or în primul rînd anularea la 24.12.2008 a dispoziției privind suspendarea operațiunilor la conturile bancare contravine acelor temeiuri care sunt prevăzute de lege pentru o astfel de anulare. În al doilea rînd, decizia de suspendare a operațiunilor la conturile bancare ale CAP „xxxxxxxxxxxxx” din 31.10.2008, a fost emisă la fel de inculpatul xxxxxxxxxxxxxxxx, în situația cînd la fel era deja în acțiune contractul privind amînarea/eșalonarea rambursării obligațiunilor fiscale din 02.07.2008, și era deja aplicat sechestrul din 09.09.2008, fapt care denotă nu altceva, că decizia din 31.10.2008 inculpatul xxxxxxxxxxxxxxxx a emis-o în rezultatul nerespectării condițiilor contractului din 02.07.2008 privind amînarea rambursării obligațiunilor fiscale. La situația din 31.10.2008 obligațiunile fiscale ale CAP „xxxxxxxxxxxxx” constituiau total 4.767.584,54 lei /f.d.93 vol.III/, iar la data de 24.12.2008 obligațiunile fiscale ale CAP „xxxxxxxxxxxxx” constituiau 5.663.731,85 lei /f.d.14 vol.III/, și acest fapt denotă, că la capitolul onorarea obligațiunilor fiscale de către CAP „xxxxxxxxxxxxx” nu au avut efect benefic nici contractul de amînare/eșalonare a rambursării obligațiunilor fiscale din 02.07.2008, nici aplicarea sechestrului din 09.09.2008 asupra producției agricole.

Nu constituie argumente forte faptul că apelantul la 09.09.2008 a aplicat sechestrul asupra porumbului în cantitate a 1000 tone, în valoare de

2.000.000 lei, sau faptul că Cooperativa dispunea și de alte bunuri, deoarece cooperativa deja avea datorie enormă față de Bugetul de stat, iar aplicarea sechestrului și existența altor bunuri nu indică asupra faptului că condițiile contractului de amânare/eșalonare a rambursării obligațiilor fiscale au fost respectate, mai mult ca atât suma sechestrului aplicat asupra porumbului era mult mai mică în raport cu datoria existentă la data de 24.12.2008.

Colegiul reține că pretinsa ilegalitate a suspendării operațiunilor la conturile bancare ale CAP "xxxxxxxxxxxxxxx", nu și-a găsit confirmare, deoarece la baza suspendării operațiunilor bancare a stat nerespectarea contractului menționat. Mai mult ca atât, inculpatul xxxxxxxxxxxxxxxx, după semnarea la 24.12.2008 a Comunicatului privind anularea dispoziției de suspendare a operațiunilor la conturile bancare, imediat a doua zi la 25.12.2008 iarăși emite decizia de suspendare a operațiunilor la conturile bancare ale CAP "xxxxxxxxxxxxxxx", considerând această măsură actuală situației de fapt și adecvată cadrului normativ fiscal. Respectiv circumstanțele invocate nu pot servi temei ce ar exclude răspunderea penală a inculpatului, și nu sunt în stare să readucă în albia legalității acțiunea inculpatului.

Colegiul a respins versiunea înaintată de apelant precum că acesta a acționat în baza art.229 Cod fiscal și era în drept să anuleze dispoziția privind suspendarea operațiunilor la conturile bancare ale CAP „xxxxxxxxxxxxxxx”, or raportînd prevederile art.229 alin.(8) Cod fiscal la speța în cauză, colegiul nu a reținut vre-un temei legal de anulare a măsurii de suspendare a operațiunilor la conturile bancare ale CAP „xxxxxxxxxxxxxxx” care au fost aplicate anterior pentru nerespectarea condițiilor contractuale.

Nu corespunde adevărului afirmația inculpatului xxxxxxxxxxxxxxxx, precum că mijloacele bănești în sumă de 9.500.000 lei, parvenite la contul CAP "xxxxxxxxxxxxxxx" la data de 24.12.2008, ar fi constituit mijloace de creditare, or potrivit contractelor de credit din 24.12.2008 /f.d.38, 42 vol.I/, CAP "xxxxxxxxxxxxxxx" nu este parte la acest contract și nu este beneficiarul mijloacelor creditare. Suma 9.500.000 lei a fost transferată la contul CAP "xxxxxxxxxxxxxxx" de către o întreprindere privată – SRL "xxxxxxxxxxxxxxx", cu destinația achitării plății în contul cumpărării de la CAP "xxxxxxxxxxxxxxx" a producției agricole, fapt confirmat prin facturile fiscale din 31.10.2008 și 22.12.2008 /f.d.31-35 vol.I/. De fapt inculpatul xxxxxxxxxxxxxxxx, prin deblocarea operațiunilor la contul bancar al CAP "xxxxxxxxxxxxxxx" a permis virarea la acest cont a sumei 9.500.000 lei, care în aceeași zi a fost transferată la SA "Banca Socială", astfel inculpatul xxxxxxxxxxxxxxxx a favorizat interesele altui creditor – SA "Banca Socială" în raport cu interesele statului și ale unității administrativ-teritoriale. Faptul că SRL "xxxxxxxxxxxxxxx" ar fi o întreprindere afiliată CAP "xxxxxxxxxxxxxxx" nu are nici o relevanță, or afilierea acestora nu implică responsabilitatea reciprocă a uneia față de obligațiunile alteia.

Colegiul judiciar constată, că într-adevăr la momentul pornirii urmăririi penale 01.10.2011, datoria contribuabilului CAP "xxxxxxxxxxxxxxx" față de Bugetul Public Național, care a existat la data de 24.12.2008, era deja stinsă, în virtutea faptului că potrivit art.219 Cod fiscal, *"stingerea obligațiilor fiscale, conform legislației fiscale, are loc după criteriul cronologic de naștere a fiecărui tip de obligație fiscală indicat în documentul privitor la stingerea ei. (2) În caz de nerespectare de către contribuabil a prevederilor alin. (1), organul fiscal este în drept să stingă obligația fiscală a acestuia conform succesiunii stabilite la alin.(1)".* Astfel că orice plăți executate ulterior de CAP "xxxxxxxxxxxxxxx" erau automat trecute în contul stingerii prejudiciului cauzat de inculpatul xxxxxxxxxxxxxxxx Bugetului Public Național. Acest fapt s-a întâmplat indiferent de voința și atitudinea inculpatului xxxxxxxxxxxxxxxx, și nu are efectul înlăturării caracterului penal (prejudiciabil) al faptei săvârșite de inculpat, și nici nu poate fi calificată ca o circumstanță care-i atenuază răspunderea inculpatului.

În rezumat, temeiurile invocate în apelul inculpatului nu și-au găsit confirmare, deoarece acestea contravin stării de fapt și de drept stabilite pe dosar. Astfel din circumstanțele expuse, colegiul judiciar găsește nefondat apelul inculpatului xxxxxxxxxxxxxxxx și consideră întemeiat de a-l respinge.

10. Verificînd aspectele de drept operate de instanța de fond la stabilirea și individualizarea pedepsei pentru inculpatul xxxxxxxxxxxxxxxx, colegiul judiciar consideră că apelul procurorului necesită a fi admis, cu casarea sentinței în latura penală, și adoptarea unei noi hotărâri în partea stabilirii pedepsei.

Instanța de apel consideră, că în prezenta cauză se constată erori de drept invocate de procuror în cererea de apel.

Conform art.75 alin.(1),(2) Cod penal, *"persoanei recunoscute vinovate de săvîrșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. (2) O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvîrșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blîndă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei".*

Conform art.79 alin.(1) Cod penal, *"ținînd cont de circumstanțele excepționale ale cauzei, legate de scopul și motivele faptei, de rolul vinovatului în săvîrșirea infracțiunii, de comportarea lui în timpul și după consumarea infracțiunii, de alte circumstanțe care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei, precum și de contribuția activă a participantului unei infracțiuni săvîrșite în grup la descoperirea acesteia, instanța de judecată poate aplica o pedeapsă sub limita minimă, prevăzută de legea penală pentru infracțiunea respectivă, sau una mai blîndă, de altă categorie, ori poate să nu aplice pedeapsa complementară obligatorie".*

La stabilirea și individualizarea pedepsei pentru inculpatul xxxxxxxxxxxxxxxx, prima instanță a recunoscut drept circumstanță excepțională că inculpatul xxxxxxxxxxxxxxxx, săvîrșind acțiunile sale ilegale, a mizat pe faptul că cooperativa CAP „xxxxxxxxxxxxxxx” este cea mai mare întreprindere din raionul Taraclia și astfel a încercat să susțină activitatea de producție a acestei întreprinderi. În viziunea colegiului judiciar, această circumstanță nu poate fi una excepțională, or este legată de aprecierea subiectivă a inculpatului și nu poate constitui o justificare pentru o asemenea încălcare gravă și evidentă a legii săvîrșită de inculpat. Este evident faptul că inculpatul a acționat contrar intereselor funcției publice precum și atribuțiilor sale de serviciu prevăzute în fișa postului /f.d.58, vol. II/. Aspirația inculpatului xxxxxxxxxxxxxxxx de a-i reda propriei fapte un scop nobil, nu-și găsește reflectare în probele examinate. Cu atât mai mult, că evoluția soldului datoriei contribuabilului CAP "xxxxxxxxxxxxxxx" doar față de Bugetul Public Național era de la an la an în creștere și s-a finalizat cu insolvența contribuabilului CAP "xxxxxxxxxxxxxxx".

La fel colegiul judiciar conchide, că pedeapsa stabilită lui xxxxxxxxxxxxxxxx cu aplicarea prevederilor art.75 Cod penal, este una inechitabilă, reieșind din criteriile generale de individualizare a pedepsei. Sancțiunea art.328 alin.(3) Cod penal prevede unica formă de pedeapsă principală – închisoarea pe termen de la 6 ani pînă la 10 ani. Circumstanțele atenuante nu au fost stabilite, agravante – nu sunt, circumstanțe excepționale la caz nu au fost constatate. Personalitatea inculpatului este caracterizată pozitiv, nu are antecedente penale /f.d.78 vol.II/. În funcție de gradul de pericol public și personalitatea inculpatului xxxxxxxxxxxxxxxx, la individualizare pedeapsa urmează a fi apropiată de limita minimă a acestei pedepse, stabilită de art.328 alin.(3) lit.d) Cod penal.

Conform art.90 Cod penal, *"dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvîrșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvîrșite din imprudență, instanța de judecată, ținînd cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicînd numai decît în hotărîre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă".*

Așa cum pedeapsa de 6 ani închisoare, individualizată pentru inculpatul xxxxxxxxxxxxxxxx, depășește limita pedepsei de 5 ani închisoare, pînă la care poate fi suspendată condiționat executarea pedepsei în conformitate cu art.90 Cod penal, colegiul judiciar atestă inadmisibilitatea examinării chestiunii de suspendare condiționată a executării.

11. Partea civilă Ministerul Finanțelor a înaintat față de inculpatul xxxxxxxxxxxx acțiune civilă, prin care pretinde încasarea sumei de 5.740.300 lei în contul reparării prejudiciului material /f.d.96-98 vol.III/, care a fost admisă în principiu. Mai mult ca atât potrivit informației din 20.01.2015 prezentate de IFS Taraclia CAP „xxxxxxxxxxxxxxxx” în perioada din 24.12.2008 până la 01.10.2011 cooperativa a achitat la bugetul de stat suma de 9 778 541,48 lei /f.d.93, vol. III/, mărimea căreia depășește atât suma indicată în rechizitoriu precum și suma pretinsă de către partea vătămată.

Colegiul judiciar reține argumentul inculpatului xxxxxxxxxxxx, că datoriile la obligațiunile fiscale în conformitate cu art.179 Cod fiscal se sting în ordinea cronologică a apariției lor, iar din probele administrate se demonstrează cu certitudine că la data pornirii urmăririi penale 01.10.2011 CAP „xxxxxxxxxxxxxxxx” a stins deja datoria față de Bugetul Public Național pentru plățile fiscale calculate de până la 24.12.2008. În același timp Colegiul judiciar atestă, că prin acțiunea infracțională a inculpatului xxxxxxxxxxxx a fost cauzat intereselor publice nu doar prejudiciul în mărimea obligațiunilor fiscale neachitate de CAP „xxxxxxxxxxxxxxxx” la data de 24.12.2008, ci și prin întârzierea vărsării la Bugetul Public Național a acestor obligațiuni fiscale, care, în cazul acționării inculpatului în limitele legii, aveau să fie stinse integral la data de 24.12.2008. Astfel, concluzia primei instanțe de admitere în principiu a acțiunii civile în partea reparării prejudiciului material, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile, instanța de apel o găsește corectă și întemeiată.

Elucidînd și constatînd starea de lucruri descrisă mai sus, conducîndu-se de art.413-414, art.415 alin.(1) pct.2) Cod de procedură penală, colegiul judiciar, -

DECIDE :

Se respinge ca nefondat apelul declarat de inculpatul xxxxxxxxxxxx.

Se admite apelul declarat de procurorul în Procuratura raionului Taraclia, xxxxxxxxxxxx.

Se casează parțial sentința Judecătoriei Taraclia din 30 aprilie 2015, în latura penală, în partea stabilirii pedepsei, cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărîri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează.

Lui xxxxxxxxxxxx, recunoscut vinovat de săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art.328 alin.(3) lit.d) CP, i se stabilește pedeapsă în formă de închisoare pe termen de 6 (șase) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe termen de 2 ani.

xxxxxxxxx se i-a sub arest în sala ședinței de judecată, și termenul executării pedepsei se calculează de la 19.04.2016.

În rest sentința Judecătoriei Taraclia din 30 aprilie 2015 se menține.

Decizia este susceptibilă de a fi pusă în executare din momentul adoptării, însă poate fi atacată cu recurs în Curtea Supremă de Justiție în termen de 30 zile de la data pronunțării deciziei motivate.

Decizia motivată va fi pronunțată în ședință publică la XXXXXXXXX ora 14:00.

Președintele ședinței de judecată

Judecător

V. M.

Judecătorii:

N. V.

E. D.